

عنوان مقاله:

بررسی معماری همساز با اقلیم شهرمنجیل بر مبنای مدل های اوانز و شاخص زیست- اقلیمی ساختمانی

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سویل مهدیلو - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با هدف بررسی معماری همساز با اقلیم شهر منجیل بر مبنای مدل های اوانز و گیونی تدوین شده است. برای دستیابی به اهداف پژوهش و بررسی شیوه های مختلف معماری همساز با اقلیم از دوره آمار 10 ساله (1380-1389) ایستگاه سینوپتیک شهر رشت استفاده شده است. در این زمینه پژوهش های گسترده ای در اقلیم ها و شهرهای مختلف صورت گرفته است. در این پژوهش ابتدا به معرفی شهر منجیل پرداخته شده و ویژگی اقلیمی آن با استفاده از تجزیه و تحلیل آمارهای اقلیمی بدست آمده و سپس نوع معماری همساز برای آسایش یا عدم آسایش انسان بر اساس مدل ها و شاخص های زیست محیطی مانند: گیونی و اوانز مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت با انطباق توصیه های روش های مختلف، توصیه های معماری و آسایش اقلیمی در هر روش مشخص گردیده است. شناخت دقیق تر اقلیمی و زیست اقلیمی، سبب افزایش آگاهی از موقعیت اقلیمی این شهر، برای طراحان و معماران و بهره گیری از این جداول و شرایط آسایشی در هنگام طراحی و کاهش مصرف انرژی برای گرمایش و سرمایش ساختمان هادر این منطقه از اقلیم شهر منجیل خواهد شد. نتایج حاصله از تحقیق نشان می دهد که ماه های اردیبهشت، خرداد، شهریور و مهر در حالت آسایش قرار دارند و ماه های تیر و مرداد گرم بوده و با استفاده از کوران هوا به حالت آسایش می رسند در غیر این صورت باید از دستگاه های مکانیکی برای تهویه استفاده شود. آذر، دی، بهمن، اسفند نیز از ماههای سرد هستند و باید از روش ها و مصالح متناسب با اقلیم برای گرمایش استفاده کرد. روش تحقیق به صورت تحلیلی - توصیفی با ابزار مطالعات کتابخانه ای اطلاعات و اسناد جمع آوری شده از اداره هواشناسی استان گیلان میباشد. نتایج پژوهش در جداول ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

اقلیم- اوانز- گیونی- معماری همساز با اقلیم- منجیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215736>

